

efter §§ 169-172. Efter § 169 må tjenestemænd eller andre, der handler i offentligt eller dermed ligestillet hverv, ikke uden samtykker af vedkommende myndighed afkræves vidneforklaring om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentlige interesse påhviler dem tavshedspligt. Retten har dog mulighed for desuagtet at bestemme, at vidneforklaring skal afgives. Efter § 171 har en parts nærmeste ikke pligt til at afgive forklaring som vidne, ligesom der heller ikke er pligt til at vidne, hvis forklaringen kan antages at ville påføre vidnet selv eller vidnets nærmeste for væsentlig skade.

Det vil kunne være nødvendigt at forelægge retten spørgsmålet om, hvorvidt en beskyttet person – på trods af beskyttelsen – ville kunne pålægges at afgive vidneforklaring efter retsplejelovens undtagelsesbestemmelser herom.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra d, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises herom til afsnit II, pkt. 3.2.3, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter afslagsgrunden i § 13 f, nr. 3, afslås fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse bl.a., hvis fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12. Ifølge denne bestemmelse begrænses de almindelige jurisdiktionsregler ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Disse undtagelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner. Immunitet kan endvidere fremgå af andre bestemmelser, herunder af bestemmelser i grundloven.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra d, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises til afsnit II, pkt. 3.2.3., i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Afslagsgrunden i § 13 f, nr. 4, fastslår udtrykkeligt, at fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse skal afslås, hvis der er grund til at formode, at beslaglæggelseskendelsen er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 3, vedrørende fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse, men forudsætter, at fuldbyrdelse afslås i sådanne tilfælde, jf. præambelbetragtning nr. 27. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit II, pkt. 3.2.

Bestemmelsen i § 13 f, nr. 5, er en opsamlingsbestemmelse, hvorefter fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse skal afslås, hvis fuldbyrdelsen forudsætter efterforskningsskridt, som der ikke ville være adgang til at foretage i en tilsvarende dansk straffesag. Dette gælder dog ikke, hvis efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, som er omfattet af § 13 e, stk. 1, og forudsætter ransagning, beslaglæggelse eller edition. Det skyldes, at der ifølge forslaget til rammeafgørelsen skal være adgang til at foretage disse tvangsindgreb ved fuldbyrdelse af bevissikringskendelser vedrørende lovovertrædelserne på positiv-listen, som kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år efter udstedelsesstatens lovgivning, jf. artikel 13, stk. 1, litra c, artikel 11, stk. 3, og artikel 2, litra e.

Som anført i pkt. 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger følger det af forpligtelsen til gensidigt at anerkende bevissikringskendelser, at anklagemyndigheden og retten ikke skal efterprøve grundlaget for udstedelse af en bevissikringskendelse. Fuldbydelse af en kendelse kan derfor ikke afvises efter den i nr. 5 foreslåede bestemmelse med henvisning til, at mistankekravet efter retsplejelovens bestemmelser ikke ville være opfyldt i en tilsvarende dansk straffesag, eller at bevismaterialet ikke er nødvendigt for efterforskningen af straffesagen. Fuldbydelse vil derimod skulle afslås, hvis retsplejelovens krav om offentlig påtale eller krav til strafferammen eller andre objektive konstaterbare betingelser efter dansk ret for at foretage et tvangsindgreb som led i fuldbyrdelsen af bevissikringskendelsen, ikke ville være opfyldt i en tilsvarende national sag. Der kan endvidere være typer af efterforskningsskridt, der lovligt kan foretages i andre medlemsstater, men som ikke er kendt i Danmark, og som ikke er udtrykkeligt undtaget fra rammeafgørelsens anvendelsesområde. Også i disse tilfælde vil anklagemyndigheden eller domstolene skulle afslå fuldbyrdelse efter nr. 5.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 13, stk. 1, litra c, jf. artikel 11, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.2.4, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i § 13 f, nr. 6, indebærer, at fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse skal afslås, hvis kendelsen ikke er udstedt eller bekræftet af en dommer, domstol eller offentlig anklager i udstedelsessta-